

ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder indtil disse rettigheders endelige bortfald, jfr. fornævnte lovs § 1 jfr. § 14.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan:

1) for de vande, hvor udsætning af fiskeyngel eller sættefisk finder sted, træffe særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse og for fredning af den udsatte fisk, derunder udstede helt eller begrænset forbud mod fiskeri,

2) midlertidigt forbyde fiskeri — helt eller delvis — på mindre områder af fiskeriterritoriet, hvor der ved statens foranstaltning eller med statens godkendelse iværksættes undersøgelser på fiskeriområdet. Så-

danne undersøgelser kan i øvrigt gennemføres uanset bestemmelserne i denne lov eller i henhold hertil stadfæstede vedtægter,

3) for så vidt væsentlige offentlige interesser ikke taler herimod på områder, hvor andet fiskeri end muslingefiskeri ikke drives eller er af ringe betydning, meddele eneret til muslingeopdræt og i forbindelse hermed forbyde, at der på områderne foretages foranstaltninger, som kan være til skade for muslingernes uforstyrrede vækst. For sådan eneret kan fiskeriministeren fastsætte en afgift samt de vilkår, han i øvrigt måtte finde passende.

Kapitel II.

Fiskeriets forhold overfor anden udnyttelse af fiskeriterritoriet.

A. Almindelige bestemmelser.

§ 3. Ingen må uden hjemmel lægge hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri.

§ 4. Bortset fra foranstaltninger, der foretages i forbindelse med anlæg af trafikmæssig eller industriel karakter o. lign., inddæmnings- eller tørlægningsarbejder, hvortil tilladelse er givet af ministeren for offentlige arbejder eller landbrugsministeren kan følgende foranstaltninger, hvis de kan forårsage ulemper for eller hindre fiskeriet eller gøre bundforholdene uegnede til fiskeri, kun finde sted med fiskeriministerens tilladelse:

- 1) Udkastning af genstande, materialer og affaldsprodukter, herunder slagger, aske og fyld,
- 2) udledning af kemikalier, slam, kridt- og kalkopslemmet vand og
- 3) optagning af sand og bundmaterialer, herunder østers- og muslingeskaller.

Stk. 2. Tilladelse til foranstaltninger på fiskeriterritoriet, hvis gennemførelse vil være til hinder eller ulempe for det på stedet normalt udøvede erhvervsfiskeri, kan ikke gives, medmindre der samtidig af vedkommende minister er truffet afgørelse med hensyn til spørgsmålet om ydelse af skadesløsholdelse til de erhvervsfiskere, hvis ind-

tjeningsmuligheder vil blive berørt af den pågældende foranstaltning, eller dette spørgsmål er henvist til afgørelse ved et nævn, jfr. stk. 3.

Stk. 3. Spørgsmålet om hvorvidt tab lides og skadesløsholdelse herfor bør ydes samt om størrelsen af skadesløsholdelsen kan af fiskeriministeren, landbrugsministeren eller ministeren for offentlige arbejder henvises til afgørelse af et nævn bestående af 3 medlemmer. Af medlemmerne vælges 1 medlem af fiskeriministeren og 1 medlem af landbrugsministeren eller ministeren for offentlige arbejder efter indbyrdes forhandling, medens formanden vælges af de således udpegede 2 medlemmer. Såfremt enighed om valg af formand ikke opnås, sker udpegning af formand af præsidenten for den pågældende landsret. Nævnet bestemmer selv procedureformen og kan til vejledning tilkalde sagkyndige skønsmænd, som har særligt kendskab til den slags fiskeri, der berøres af den pågældende foranstaltning. Før sager indbringes for nævnet kan den pågældende minister kræve sikkerhed for sagsomkostningerne af den sammenslutning eller de personer, i hvis interesse sagen rejses, og gøre indbringelsen betinget af, at sådan sikkerhed stilles. Nævnet afgør dog selv endeligt, hvem der skal betale sagens omkostninger. Nævnets afgørelse er endelig, dog kan spørgsmål om godtgørelsens størrelse